

עלן זוגי

יום עיון-מכון מאיר

להתקים, אמנם תכליתו הוא הבחירה, ש意见反馈ו ברכה בוחר ומסתכל במשעו לעשותם ע"פ היישר והתקן...התדרמה, שהפיל ד' על האדם בלקחת הצלע, היא קבעה את ערך הטבע בה, שהיא רק בתור רשם, ולא בתפקיד של שליטה בפועל. ... כדי שיבנה עליו שכל הבחירה את בניין...

5. עין איה ברכות ב', ט, שמ"ב
ד"א הסכת ושמע ישראלי, כתבו עצמאם ע"ד תורה, פדר"ל מבין שאנן ד"ת מתיקימים אלא בני שמיות עצמן עלייה בו'. כשם שבקיבוץ הנזכר לישובו של עולם, התכנית של ההנאה הקיבוצית היא שיחיו בני אדם יושבי הארץ חיים ממוצעים מסוודרים. אמנם כדי שהכל יכול הגיעו להרים אמצעים, צוריכים בעבודה רבה יוצאה חוץ לגבול האמצעי, כעבות אנשי החיל שלפעמים ינדדו شيئا מעיניהם ויעמדו הcnן על המשמר שעוט רבות יותר מהערך הרואוי להרים ממוצעים. והם מקבלים אהבה את העול הזה, אם בעלי נשך הם, ושמחים בעבודתם, כאשר יודעים הם כי רק בהתנדבותם הם להעמיד את מצב החיים במצב יוצא מגבול הסבל הממציע יצילו את בני אומתם בחיים המוצעים. כן השידורים אשר ד' קורא העוסקים בתורה, הם אושׂה, הhilil למשמרת, חומרה המה לאומה הישראלית בכלללה, אני חומרה של תורה ושדי כמגדלות אלו ת"ז. אם אנשי החיל יאנו להיות מתנגדים בחיהם בגבול הממציע, אז תהיל המדינה אבודה ולא תשיג גם ארחות חיים ממוצעים, כי חמס וshed יתרבה בה וידי צריה תשיג להדפה ולכלותה מעל פני האדמה. ע"כ הת"ח אנשי המשמר צריכים להתנדב לעבד יותר מהמדה המוצעת, כדי להביא שלום לעולם, כדי להמשיך יפה את הקיום לאור ישראל וחיו האמיתים.

להביא דרכם להקל את על הלימוד, וחובבים שיביאו ברכה לעולם בהקנותם את הידעות והלימודים התורניים באופן קל, שלא יctrיך האדם להיות עמל בהם. תועלת הדבר אינה אלא מתחה, כי הידעות לא תימדנה על פי כמותם כי אם על פי איכותם⁶ על פי עומק ההבנה וחדריפות השימוש בהם לכל חפץ. ביותר לימודי התורה, על פי גודל הרושם שפועלים על הלומד, לענן התכוונה של המוסר המעשימים הטוביים ויראת ה' הטהורה. ובאותה יהיה מועל רק הלימוד שאינו בא בדרכים קלים ונוחים לקולות...על-כן יצא מהלמוד שעל-ידי היגיינה דווקא עומק הבנה והידעשה הברורה עם הפעולה הרצוייה לעובות ה' ויראותו וכל תורה המדות⁷, אבל הלימודים הנכנים באופן קל, ללא יגיעה ועובדת כבירה, ישארו לעולם שטחים וקופים, עומדים מחוץ לנפשו של אדם הפנימית, ופועלים מעט על מעשו ועל יצרי לבבו. ע"כ חמתה של תורה, הבהיר והמובהר שבה, העקרני, המחוור עמוק רעיון ושם שכלה מרבה אומץ הנפש ביראת ה' והרבי קודש-במי תמצא, רק במני שנתגמל על עבودת התורה בעמל, וקנה אותה בדרכם כבושים שע"י יגיעה ועובדת רבתה, שמעדו לו להתרחק מן הילדות וכל געוגעה, לבתי קנותם בדרך שעשויל יlidim, כ"א מקיא הלב שנתק משדי amo עליה, ע"י רב عمل ויגעה, היה לו המzon הקל והגה למורת רוח. וכמו שקיים הגזול בחמון של היזנק, עם כל קלות יעיכלו ומהירות השגתו, כן יקוץ המתרגל ביגעה ועובדת עיון, שישמה בה והוא כל תענוו ומשוש נפשו, בלימודים הנקנים כולם ע"י דרכם קלים, אבל עם זה הם מהוסרים עמוק וכח רושם חזק בנפש.

4. עולת ראייה א' עמי' שצבי
המין האנושי משתלם, מחייב חכמו ית', במהלך גדול דורות מתוך חבר יסוד הטבע יסוד הבחירה. הבחירה היא מייסדת על יסוד הטבע, ואם לא ייסוד הטבע, שבחסיד הש"ת שם ביצירה לשכלול העולם; לא hi אפשר לבחירה

1. עולת ראייה א' עמי' ר"ע
גבורות גשים, א"ר יוחנן מפני שיוודים בגבורה" (תענית ב). וכן בזוהר: שיוודים מטרא דגבורה (בראש דל"ב). השפע היוד ממרום, מצד חסד הbowyt; הוא מוכן לרדת באופן שייה גמור בעניין, שיוכן האדם ליהנות ממנה מזד, פועלת היא הרבה עכובים ומצצומים, באופן שייה צרי הרכה מדרגות, עד שייכא לכל הנאה ע"י עכודת האדם. וכן הוא גם בשלמות הרוחנית, שהשפע היוד מן השמים ע"י קדושת התורה ושלמות הרוחנית היה ראוי שירד באופן גמור, עד שייה האדם מוקע על ידו שלמותו ללא עבודה טורה, אבל מצד הגבורה נתגלו הענינים במלכושים ומසכים, עד שהוא צרי לעבדה ולשומרה, ברמ"ח מ"ע ושס"ה ל"ת, וכן אז יקבל שלמותו. ועל כן נמשל שפע התורה לגשים, "ירף כמטר לך".

2. מחדיל תפארת ישראל ג'
האדם עם מעלה נפשו ואלהית... והוא מיוחד מבין כל הנמצאים עלינוים ותחנותים שאין מעלתו האחרונה בעעל... אך האדם הוא בכח וויצו אל הפעל. ויראה ששמו מורה על דבר העצמי לו... האדם מתייחס ביראת אל האדמה, וזה כי האדמה היא מיוודה בזה שהיא בכח ויש בה יציאה לפועל כל הדברים אשר יוצאים ממנה צמחים ואילנות ושאר כל הדברים והיא בכח כל זה, וזה ענין האדם שהוא בכח ויש בה יציאה לפועל כל הפעל... אמנם אל תאמר כי עם יציאת שלמות האדם אל הפעל אפשר שייה יוצאה שלמותו לא הפעל נשר או בכח כמו שהתברר לפני זה כמו שאמר אדם לעמלiol, כי האדם נברא לעמל שאין לו שביתה והשלמה כלל ועם שהוא יוצא אל הפעל נשר או בכח...

3. עין איה ברכות ב', ט, שמ"ז
אמר דבי ר"י: מי דכתיב (משלי ל לג): "כי מץ הלב יוציא חמאה וגוו" - במי אתה מוצאת חמאה של תורה? - במי שמקיא הלב שנתק משדי amo עליה. רבים הם הפגוגים המתנסאים